

عنوان مقاله:

واکاوی سیر تکاملی دیدگاه های کاربردی حول مفهوم تاب آوری شهری برای کاربردی ترین فرایند تهیه طرح های توسعه شهری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مهسا فلاحی - دانش آموخته دکتری شهرسازی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مفهوم تاب آوری شهری، یکی از مفاهیم نسبتاً جدید در عرصه برنامه ریزی شهری بوده که کاربرد آن در این بستر شاهد رشد روزافزونی است. با وجود تعاریف مختلف و متنوع، این مفهوم در اکثریت این تعاریف هدف اصلی را در ارتقا میزان انطباق پذیری نواحی شهری در برابر وقوع تغییرات مختلف تعریف کرده و چارچوب مفهومی خود را بر اساس یافتن راهی برای برون رفت از شرایط آسیب پذیری در اثر وقوع تغییرات و بحرانهای ناخواسته تعریف کرده است. اهمیت این مفهوم امروزه تا جاییست که و بسیاری از صاحب نظران آن را به عنوان یکی از رویکردهای نوین برای برنامه ریزی شهری دانسته اند و مباحث و مناظرات حول آن را عاملی در جهت تغییر طریقه تفکر، فرضیات پایه ای و معیار شکست و موفقیت اقدامات برنامه ریزان قلمداد کرده اند. در این راستا نیاز است تا علاوه بر شناسایی دلالت ها و منطقی نوآورانه مفهوم تاب آوری برای برنامه ریزی شهری، چارچوب و گستره مفهومی آن به گونه ای ملموس تر مختلف برای برنامه ریزی شهری بازتعریف گردد. در این مقاله سعی خواهد شد از طریق تحلیل محتوای متون و ادبیات نظری موجود حول موضوع، نحوه ورود و تکامل مفهوم تاب آوری شهری و دیدگاه های متقدم تا متاخر حول کاربرد آن در برنامه ریزی شهری مورد بررسی قرار گیرد تا بتوان با شناخت فرصت ها و ظرفیت های موجود در این چارچوب مفهومی، از آن در جریان فرایند برنامه ریزی شهری بهره جست. در این راستا نیز با توجه به متاخرترین نوع کاربرد این مفهوم در بستر برنامه ریزی شهری، در نهایت محورهای اصلی ناشی از این کاربرد برای استفاده در جریان تهیه طرح های توسعه شهری مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری، فرایند برنامه ریزی شهری، انطباق پذیری، تاب آوری تکاملی، رویکرد محتوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961022>

